



SAJBERITEN

IK SÄBYSJÖNS WEBTIDNING

ÅRG 2 NR 10 OKTOBER 2001



Moppe skadad,



Hivve skadad,



Micke skadad,



Jens skadad...

....fem spelare åkte utomlands och...

....bye, bye div 6!

Hur bra var vår säsong?

Chefredaktören bedömer på sidan 2.

Bankett, tränare 2002, inbetalningar

Aktuell info på sidan 3.

Seriesegern flög sin kos.

Säby avslutade med två 1-2 förluster. Sidan 4.

Säby vidare i Sthlm-cup.

Säby vann med 3-2 över Södermalms FK.
Sidan 5.

Mikko poängkung.

Säsongens statistik-ledare på sidan 6

Ny följetong!

En målskytt letar djupt ner i minnesbanken.
Sidan 7.

Ansvarig utgivare/redaktör: Jens Lundström

Sportchef: Olof Hammar. Sportskribent: Lasse Hermansson

Adress: c/o Lundström, Ljuskärsvägen 80, 133 31 Saltsjöbaden. E-mail: jens@iks.f2s.com

Klubbens adress: c/o Ohlsson, Kopparv. 18, 176 77 Järfälla. Klubbens postgiro: 495 92 60 - 3



REDAKTÖRENS ORD

Det som slår mig så här på rak arm är hur bra säsong vi gjorde egentligen? Klart är att vi kommer två i div 7, vilket är den bästa placeringen hittills. Hade vi vunnit de två sista matcherna hade utan tvekan varit vår bästa säsong, konstigt vore väl annars eftersom vi i sådana fall spelat i div 6 nästa år. Nu lär det inte bli så efter den minst sagt snöpliga avslutningen på säsongen. Visst har vi haft otur. Att Mårten Rosing skulle operera sig igen kom som en överraskning. Att Micke Palmquist skadade sig i en onödig träningsmatch känns inte bra. Att gammelfarfar Micke Kjell skulle gå sönder var det ingen som väntade sig och det kan man väl säga det samma om mitt avslitna korsband. Vi visste tidigt att fem spelare skulle åka på semester och missa den näst sista matchen, samt vara en del medfarna till den sista. Till den matchen valde Robin Palmquist att repa med sitt nya band. Med facit i hand kunde det bara sluta på ett sätt och jag tycker personligen att man inte skall ha ambitioner att gå upp en serie med de valen som gjordes. Träningsnärvaron har inte heller varit den bästa på hösten vilket också medfört ett sämre resultat i matcherna.

Var säsongen 2001 den bästa vi gjort? Jag tycker att vårsäsongen var den bästa i Sjöbysjöns historia men det gäller att fullfölja hela vägen ut. I fjol kom vi trea och tittar man på årets tabeller ser man att Storskogen vann sin div 6 serie med Gläntan som tvåa. De var de lag som kom före oss ifjol. Förra året slog vi Rissne i båda matcherna och i år fick vi bara med oss en poäng och blev utklassade i den

andra. Fram till matchen mot Libertad hade vi en jättechans att vinna serien, något som vi misslyckades totalt med. Jag vill därför hävda att vi gjort en bra säsong men inte lika bra som förra året. Vi kan samtidigt konstatera att vi inte skulle göra bort oss i div 6 utan förmodligen vara ett mittenlag idagsläget. Vägen att komma dit är svår. Inte bara måste man vara ett bra lag man måste även ha tur. Jag tycker att vi hade den turen initialt men Fru Fortuna stod oss verkligen inte bi i slutet. En sak är dock stark och det är resultatet vi gjort utan att Mårten Rosing spelat mycket. Det är väldigt påtagligt i den jämna matcherna och jag kan inte se hur vi skulle släppa in 6 mål mot Rissne om Mårten var en av mittbackarna.

Så vart vill jag då komma? Jo, vi har mer att ge. Vi har mer potential i oss. Nästa år är Hivve och Moppe tillbaka, förhoppningsvis är även Micke Kjell fullt frisk. Däremot kan inte jag räkna med spel förrän tidigast på hösten. Håller vi oss ifrån att flera spelare åker utomlands när det är matcher tror jag att vi kan gå hela vägen. Hoppas bara att lagen vi möter uppträder bättre än i år som var bland det sämsta jag upplevt. Tensta kanske kommer i vår serie och jag hoppas verkligen att Syriska blir uteslutet så vi slipper möta dessa. Skulle vi genom något mirakel bli uppflyttade till sexan är det bara en sak som måste till och det är Mårten Rosing.

Jens Lundström, chefredaktör



Aktuellt

- Var banketten kommer gå av stapeln och när är inte bestämt. Alternativen är som vanligt båtresa eller lokal inne i stan. Gissningsvis är det aktuellt någon gång i månadskiftet november/december.
- Tränarfrågan för nästa år är inte löst. Det är långt ifrån klart att Jens Lundström fortsätter som spelande tränare. Om han fortsätter behöver han assistans och Petter Wåhlén har aviserat att han inte är intresserad. Något för styrelsen att lösa under hösten.
- Inga postgiro-blanketter har getts ut men ni bör betala in 2002-årsavgift så fort som möjligt. Sista betalningsdatum är 31:a mars 2002. Spelar- och medlemsavgiften är 800:- för nästa säsong.



En klassisk bild.



Spelade matcher

Seriesegern flög sin kos

Ett kraftigt försvagat Säbysjön orkade inte ta den viktiga tre-poängaren i derbyt mot Libertad. Utlandsresor, skador, sjukdom m m gjorde att endast tolv man (inkluderat Roffe Schäfer som inte lirar på ett par år) fanns på plats på Tallbohov på söndagen. Av dessa tolv var bl a Micke Kjell knäskadad och tre-fyra man rejält förkylda. Med sådana förutsättningar kan det naturligtvis bara gå på ett sätt.

Av Lasse Hermansson

Vilken kalldusch

Säbykrigarna startade annars riktigt hyfsat och hade det mesta av spelet i inledningen. En riktigt bra målchans skapades dessutom när Mkko Korsbäck sköt en frispark klockrent i stolpen. 1-0 i det läget och matchen hade nog fått ett helt annat utseende. Istället var det Libertad som tog ledningen efter en tilltrasslad situation fram säby's mål där Tony Kindström oturligt lyckas rensa undan bollen inte bättre än att den träffar Kenneth Ohlsson och snöpligt går in i mål. Vilken kalldusch för svarttröjorna.

Lite kalabalik

Efter en halvtimmes spel tänds hoppet igen. Robin Palmquist (bäst kämpande säbyit denna dag) spelade vackert fram bollen till Fredde Öjetoft som påpassligt löpt in framför målet. I fritt läge gjorde Fredde inget misstag och matchen stod 1-1 vilket även står sig halvleken ut. Lite kalabalik uppstår i

paus när domaren plötsligt vill blåsa av matchen och åka hem. Flera Libertad-spelare blev omåttligt upprörda när han blåser av halvleken efter exakt 45 minuters spel mitt i ett farligt anfall för Libertad. Till slut övertalas dock domherren att fortsätta tillställningen.

Jörgen räddar laget

Kanske hade det varit bättre för Säbysjön om matchen brutits. Redan efter en dryg minut av andra halvlek springer sig Libertads högerytter igenom och dundrar ur dålig vinkel upp 2-1 i nättaket. Fortsättningen av halvleken är inte rolig för säby, spelet fungerade inte och kvittering känns väldigt avlägset. Istället är det Jörgen Ohlsson i målet som ett par gånger räddar laget från ett ännu större nederlag. Sista 10-15 minuterna flyttas en tredje forward upp i ett desperat försök att nå åtminstone kvittering. Närmast kommer Micke Kjell som frispelas av en Libertadförsvare. Skottet går dock tätt utanför.

Fredde dribblar på

Bra var som sagt Robin Palmquist som ju alltid ger sitt yttersta i varje match. Plus även till Jörgen Ohlsson i målet som bortsatt från 1-2 målet såg stabil ut samt Fredde Öjetoft som förutom målet hade flera bra dribblingsraider på sin högerkant. I övrigt kan de flesta betydligt bättre och nu gäller det att avslut säsongen snyggt mot Sundby på torsdag.

Blek avslutning av säsongen

Det blev två raka förluster för Säbysjön säsongen 2001. Båda gångerna med resultatet 1-2. Precis som fallet var mot Libertad så berodde det till stor del på ett ovanligt manfall när Sundby blev för svåra. Tretton man var på plats på Tallbohov i torsdags, fyra av dessa just hemkomna från utlandssemester. Inga perfekta förutsättningar med andra ord.

Av Lasse Hermansson

Säby något bättre

Trots detta var det Säbysjön som var det något bättre laget i första halvleken. Redan i första minuten hade Andreas "Frilla" Friström en volleykanon decimetrar utanför krysset. Därefter skapades flera hyggliga lägen framförallt på ett antal hörnor. Bäst minns man Danne Kindströms nick i öppet läge som målvakten räddade. Resultatet 0-0 stod sig dock halvleken ut.



Två straffar

En kvart in på andra halvleken tändes hoppet när Mikko Korsbäck slog en frispark via muren och målvakten i ribban. På returen dök för dagen forwarden Danne Kindström upp och nickade in ledningsbollen. Glädjen blev dock kortvarig, i anfalllet efter kvitterade Sundby efter väldigt tveksam markering. Det lilla spel Säbysjön hade fram till dess försvann fullständigt och Sundbys ledningsmål på straff med drygt tio minuter kvar kom som på posten. Ytterligare mål för gästerna var ytterst när ett par gånger. Bl a annat räddade Jörgen

Ohlsson, för dagen bästa säbyspelare, en andra straff och ett friläge.

Rättvis seger

Till slut var Sundbys seger mycket rättvis och Säbysjön fick en väldigt tråkig avslutning på en annars fantastisk säsong. Nu väntar Stockholm cup på torsdag och därefter spänd förväntan. Skall laget för första gången i historien ta steget upp i division sex eller blir man kvar i sjuan?

Gröndal nästa

Säbysjön repade mod efter den bistra avslutningen av serien och vann med 3-2 över ett duktig div 8-lag, Södermalms FK. Södermalm vann sin div 8-serie och var riktigt nära att få till en straffläggning.

Av Olof Hammar

Säby tyngre

Södermalm satte handikappstraffen säkert och såg giftiga ut inledningsvis. Säby passade fel då tröjorna var hemska lika. Efter dryga fem minuter bytte grabbarna till blåa stället och genast blev det bättre spel. Den för dagen mycket pigge Andreas Friström krigade till sig bollen och lyfte in ett perfekt inlägg till Niklas Johansson som stötte in kvitteringen efter knappa 10 minuter. Bara några minuter senare har Södermalm ett friläge som Jörgen Lidström gör en ypperlig fotparad på. Säby är tyngre än motståndarna och hade ett par fina kombinationer.

Nick ribba in

Niklas Johansson var två gånger om nära att nicka in ledningsbollen. Det blev istället Kenneth Ohlsson som satte tvåan med en nick ribba in efter en perfekt avvägd hörna från Mikko Korsbäck. Mikko hade sedan en stenhård frispark som målvakten räddade. Södermalm stack upp ibland med sina kvicka spelare och det var lite oordning i säbyförsvaret. I slutet på första vinner Mikko Korsbäck en nickduell. Bollen går till "Frilla" som elegant vickar fram bollen till Kenneth Jonsson som avslutar distinkt med ett skott invid stolpen. 3-1 står sig halvleken ut.

Tveksam straff

Andra halvlek får lite annan karaktär då Söermalm lyfter upp spelet. Säby får mer kontingslägen. Jimmy Rönnqvist, som hoppat in, var lysande mot de snabba anfallarna och de gick på pumpen gång efter gång. Kenneth Ohlsson är ohyggligt när att punktera matchen efter en hörna, men skottet smiter utanför kryssribban. I stället för Södermalm en ytterst tveksam straff i mitten på halvleken vilket innebar reducering till 2-3. Säby blir bara ett par minuter senare berövade på en straff då Daniel Kindström blir nedriven i friläge.

Friläge i slutet

Säby har dock kontroll på matchen och har ett par riktigt bra chanser att avgöra. Fredrik Öjetoft har ett bra skottläge, Mikko Korsbäck och Niklas Johansson är ytterst nära att volleyskjuta in mål från dåliga vinklar. Matchen avslutas med att Södermalm får ett friläge men då gör Jörgen Lidström ånyo en kanonparad. Returen går ut till en spelare som har öppet mål men han slår bollen obehärskat ett par meter utanför.

"Frilla" vass

Nu väntar div 4-laget Gröndal i nästa omgång. En riktig morot så här i slutet på säsongen. Jörgen Lidström var lite fumlig emellanåt men gjorde ett par riktiga prakträddningar och kan gå under epitetet matchhjälte. Bröderna Kindström var riktigt bra under andra halvleken och Kenneth Ohlsson var stabil med ett snyggt mål som extra krydda. Robin Palmquist och Kenneth Jonsson var mycket nyttiga på mitten. Andreas Friström gjorde en av sina bästa matcher i säbytröjan och var ett ständigt orosmoment för Södermalm. Jimmy Rönnqvist gjorde ett mycket bra inlägg.



Statistikrutan (de fem bästa)

Detta är den slutliga statistiktoppen med förbehåll om IK Syriska blir uteslutet. Då presenteras en ny en nästa Sajberit.

Poängligan

<u>Spelare</u>	<u>Mat</u>	<u>Mål</u>	<u>Ass</u>	<u>Poäng</u>
1. Mikko Korsbäck	12	10	15	25
2. Jens Lundström	10	15	5	20
3. Michael Palmquist	8	6	5	11
4. Michael Kjell	13	1	8	9
5. Niklas Johansson	9	5	3	8

Målligan

<u>Spelare</u>	<u>Mat</u>	<u>Mål</u>
1. Jens Lundström	10	15
2. Mikko Korsbäck	12	10
3. Michael Palmquist	8	6
4. Niklas Johansson	9	5
5. Kenneth Jonsson	12	3

Assistligan

<u>Spelare</u>	<u>Mat</u>	<u>Ass</u>
1. Mikko Korsbäck	12	15
2. Michael Kjell	13	8
3. Michael Palmquist	8	5
4. Jens Lundström	10	5
5. Daniel Kindström	12	5

Spelade matcher-ligan

<u>Spelare</u>	<u>Mat</u>
1. Michael Kjell	13
Petter Wåhlén	13
Tony Kindström	13
4. Mikko Korsbäck	12
Daniel Kindström	12
Kenneth Jonsson	12
Kenneth Ohlsson	12

Spelade minuter-ligan

<u>Spelare</u>	<u>min</u>
1. Michael Kjell	1020
2. Kenneth Jonsson	995
3. Mikko Korsbäck	960
4. Jörgen Ohlsson	900
5. Kenneth Ohlsson	890

+/- ligan

<u>Spelare</u>	<u>Mat</u>	<u>+/-</u>
1. Kenneth Jonsson	12	+24
2. Kenneth Ohlsson	12	+23
3. Michael Kjell	13	+23
4. Jens Lundström	10	+22
5. Robin Palmquist	11	+20

Matchens lirare-ligan

<u>Spelare</u>	<u>Mat</u>	<u>ml</u>
1. Robin Palmquist	11	2
2. Michael Kjell	13	2
3. Jörgen Lidström	4	1
Mårten Rosing	4	1
5. Michael Palmquist	8	1

Busligan

<u>Spelare</u>	<u>Mat</u>	<u>va</u>	<u>lutv</u>	<u>vp</u>
1. Jimmy Rönnqvist	10	3	1	5
2. Mikko Korsbäck	12	2	0	2
3. Tony Kindström	13	2	0	2
4. Andreas Pernebring	5	1	0	1
5. Michael Palmquist	8	1	0	1



Var lobben i slutminuten mot Lokomotiv Blackeberg min sista spark i IK Säbysjön?

Ja, man vet ju inte säkert. Jag har läst om elitfotbollsspelare som har gått i ett par år med rehabilitering efter ett avslitet korsband, vilket är just vad jag har. Det finns också de som kommit tillbaka ett halvår efter operation. Jag hoppas naturligtvis på den senare varianten. Den 22:a november får jag svaret om det blir operation eller inte, sedan får man ju se när själva operationen sker.

Man har ju tänkt en del under den tid som gått, framför allt har jag tänkt på om jag verkligen gjort mitt sista mål på fotbollsplanen. Sedan har tankarna vandrat vidare till vilka mål som varit mest betydelsefulla, snyggast och de bästa matcherna jag gjort. De senaste femton åren, då jag fört noggrann statistik, har jag sparkat in 755 mål inräknat serie, cup och träningsmatcher. Naturligtvis inräknar jag då målen i Reklamserien (korpserie på Hjorthagens IP) där jag gjort 350 mål. Om man lägger till pojk- och junioråren så blir det en del fullträffar totalt. Jag tänkte därför plåga er med att starta en följetong i fem delar om de fem mest betydelsefulla målen jag gjort i min karriär, hittills hoppas jag tillägga. Skulle det visa sig att jag ej mer kan spela fotboll kommer jag att plåga er vidare med de som jag anser vara snyggast mm.

Jag rankar inte målen inbördes, utan de är i kronologisk ordning.

Mål nr 1

Tid: Sensommaren 1975

Plats: Talltullens IP i Katrineholm

En vecka före skolstarten ringde det på min ytterdörr på Talltullsvägen 4 i Katrineholm. Min mamma öppnade och där står en 13-årig pojke och undrar om det bor en kille med djurgårdströja i huset. Någon hade tydligen sett en ensam liten 10-åring, klädd i Djurgårdens mundering, springa omkring och skjuta på den närbelägna sjuhumna-gräsplanen. Till saken hör att jag precis hade flyttat från Viksjö till Katrineholm och kände därför ingen. Nu visade det sig att de hade bara en avbytare till matchen som skulle gå av stapeln en halvtimme senare och undrade om jag kunde vara med. Matchen var en årlig tradition som spelades mellan området "Backa" och "Talltullen" och jag skulle sålunda representera "Talltullen". Det visade sig senare att "Backa" nästan alltid vann denna prestigefyllda match.

Jag blev smickrad och samtidigt rädd. Killarna som spelade matchen var 12-13 år och jag var en mycket kortväxt 10-åring. Jag hade aldrig spelat fotboll organiserat eftersom jag hade gått i skolan tillsammans med stommen av det framgångsrika 65-laget Jakobsbergs GOIF som bl a vann S:t Erikscupen. Då fick man inte ens vara med på rasterna och spela eftersom man var för dålig. Detta hade jag också intalat mig själv "att jag inte höll måttet", vilket var bra då min mamma inte ville att jag skulle idka en sådan fördummande sport. Emellertid älskade jag fotboll och tillsammans med bästa kompiserna Petter Wåhlén lekte vi VM på diverse fotbollsplaner under lågstadiet.

Nåväl, den smickrande delen tog över så det var bara att sätta på sig djurgårdskläderna och gå ut. Det var faktiskt riktigt roligt att värma upp med de stora grabbarna. De var trevliga men avvaktande och kallade mig helt enkelt för "Djurgårn". Jag minns faktiskt inte om de någonsin frågade efter mitt namn. När matchen drog igång förpassades jag till bänken, jag kan än idag inte påminna mig vilket nummer jag fick på tröjan. 13-åringen som var lagkaptenen var också den som bestämde vilka byten som skulle göras. I början ville jag verkligen spela med allt eftersom matchen led blev jag mer rädd. Killarna var riktiga monster med sina benmuskler jämfört med mina spiror. Jag var övertygad om att jag skulle förstöra för laget om jag kom in. I halvtid, när det stod 1-1, var det någon som påpekade att jag inte fått spela men lagkaptenen menade på att nu fanns verkligen chansen att vinna så han vågade inte sätta in mig. Självförtroendet var därmed nere i skorna någonstans.



"Backa" gjorde sedan 2-1 och var det bättre laget. Med bara ett par minuter kvar fick de straff och med uppgiven blick gav, den trots allt sympatiska, lagkaptenen upp och bytte ut toppforwarden mot mig. Det pirrade till och nu när matchen var "över" kunde jag ju inte göra bort mig. Straffen går stenhårt i stolpen och rensas iväg mot motståndarmålet. Min bevakare tog inte mig seriöst och var för långt ifrån när vådarensningen friställde mig från halva plan. Jag sprang allt vad jag förmådde. Det dundrade i marken när jagande stora monster närmade sig med stormsteg. Målvakten tvekade lite men rusade sedan ut, backarna var nästan ikapp, då sköt jag. Skottet gick mellan benen på en överrumplad målvakt och gick mitt i målet. Det var som om tiden stod stilla. Jag hade kvitterat och det var bara någon minut kvar. Spelarna i mitt lag var som besatta och skrek i glädje och formligen flög på mig så jag hamnade underst i en hög av spelare.

Efter matchen bars jag i guldstol av dessa stora grabbar som någon vecka senare knappt kändes vid mig när skolan började. De skulle ju börja 6:an och 7:an medan jag började 4:an. Det var väl pinsamt att de hade något gemensamt med en liten stockholmare. Återigen var jag utfryst för fotbollsspel på rasterna eftersom som ingen låtsades känna mig. Killarna i klassen bodde i området "Backa" och jag hörde de nämna något om matchen som "bara" blev oavgjord. Ingen av storstjärnorna i min klass var aktuella för spel i den matchen som jag halvt avgjorde.

Det är märkligt hur jag än idag minst detta ögonblick samt det som hände runt i kring detta så klart som jag gör, för det är ju trots allt 26 år sedan. Men det är nog så med starka idrottsögonblick, d v s de förbleknar aldrig. Vad som än sker framöver kan ingen ta ifrån mig den stunden av ofantlig glädje som detta mål skänkte mig som en ensam 10-åring i en ny stad.

Resultatbörs

Seriematcher:

30/9 – Libertad IF (B) 1-2 (1-1)

Målet: 30:e 1-1 Fredrik Öjetoft (Robin Palmquist)

Jörgen Ohlsson - Tony Kindström(75/80), Kenneth Ohlsson, Mikke Räisänen, Robert Domeij – Fredrik Öjetoft(30/40/45/60), Robin Palmquist, Petter Wåhlén, Michael Kjell(80) – Andreas Pernebring(v), Mikko Korsbäck – Rolf Schäfer(30/40/45/60/75).

Matchens lirare: Robin Palmquist

4/10 – Sundby BK (H) 1-2 (0-0)

Målet: 60:e 1-0 Daniel Kindström (Mikko Korsbäck)

Jörgen Ohlsson - Tony Kindström(45/70), Kenneth Ohlsson(80), Mikke Räisänen, Robert Domeij – Fredrik Öjetoft(70/80), Kenneth Jonsson, Petter Wåhlén, Daniel Kindström – Andreas

Friström(20/70), Mikko Korsbäck – Niklas

Johansson(20/80), Jimmy Rönnqvist(45/75/80).

Matchens lirare: Jörgen Ohlsson

Sthlm cup:

11/10 (B) – Södermalms FK, div 8 3-2 (3-1)

Målen: 8:e 1-1 Niklas Johansson (Andreas Friström), 25:e 2-1 Kenneth Ohlsson (Mikko Korsbäck), 36:e 3-1 Kenneth Jonsson (Andreas Friström/Mikko Korsbäck).

Jörgen Lidström – Tony Kindström, Kenneth Ohlsson, Mikke Räisänen(70), Daniel Kindström(v) – Niklas Johansson(70), Robin Palmquist(45/55), Petter Wåhlén(55), Kenneth Jonsson – Mikko Korsbäck, Andreas Friström(45/70) – Fredrik Öjetoft(45), Jimmy Rönnqvist(45), Michael Kjell(70).

Matchens lirare: Andreas Friström